

บทที่ ๑

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อพิจารณาลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลในบทที่ ๒ จะเห็นว่ากรรพกรว้างของชาวไทยมุสลิมและชาวไทย เกือบร้อยละ ๕๐ เป็นครอบครัวแม่เหล็กเริ่ม ลักษณะอาชีพของหัวหน้าเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม ส่วนระดับการศึกษาปรากฏว่าหัวหน้าครัวเรือนชาวไทยมุสลิมมีระดับการศึกษาต่ำกว่าหัวหน้าครัวเรือนชาวไทยเป็นอันมาก

เป็นที่น่าสังเกตจากการพิจารณาลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูลก็คือ สำหรับชาวไทยมุสลิมซึ่งหัวหน้าครัวเรือนมีระดับการศึกษาต่ำกว่าชาวไทย แต่อาจจะเจริญพันธุ์ เช่นจำนวนเด็กเกิดมีชีพ และจำนวนเด็กที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวนถั่วเฉลี่ยต่อสตรี ๑ คน ปรากฏว่าต่ำกว่าชาวไทย

การศึกษานี้ในบทที่ ๑ นี้ เป็นการศึกษานำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มเติม เรื่องทัศนคติที่มีต่อภาวะเจริญพันธุ์และการวางแผนครอบครัว อันได้แก่ความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว จำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม และความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม เรื่องการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ ตลอดจนความต้องการที่จะปฏิบัติในอนาคตทั้งรายละเอียดข้างต้น

๑. ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

การวางแผนครอบครัวคือการที่สามีและภรรยาแต่ละคู่คิดว่าตนเองควรจะมีบุตรสักกี่คน เพื่อชีวิตครอบครัวจะได้มีความสุข และเด็กที่เกิดมาก็จะได้รับการเลี้ยงดูอย่างดี การมีบุตรมากหรือมีบุตรถี่เกินไปจะมีผลกระทบต่อจนถึงสุขภาพของมารดา ความสุขในครอบครัวลดน้อยลงไป และเด็กที่เกิดมาไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีเท่าที่ควรจะได้รับ ดังนั้นเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว คู่สามีภรรยาจะต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ

การป้องกันการปฏิสนธิสามารถแบ่งออกได้ดังแนบด้วยกันคือ (ก) การป้องกันการ

ปฏิสนธิแบบถาวร และ (จ) การป้องกันการใช้วิธีคุมกำเนิดนี้^{๑๓}

(ก) การป้องกันการใช้วิธีคุมกำเนิดแบบถาวร เช่นการผ่าตัดห้ามขี้ในหญิงโดยการตัดท่อรังไข่ เพื่อป้องกันไข่ที่สุกจากรังไข่ของหญิงลงมายังมดลูกของร่างกายได้ หรือการผ่าตัดห่อหุ้มไข่ให้อุดตันในชาย เพื่อป้องกันเชื้อของชายแก่เข้าไปรวมกับไข่ของหญิงได้

(ข) การป้องกันการใช้วิธีคุมกำเนิดชั่วคราว เป็นการป้องกันอาจจะใช้กับหญิงหรือชายก็ได้ ซึ่งเมื่อเลิกใช้แล้วจะกลับมีบุตรได้ทันที ซึ่งวิธีต่าง ๆ ดังนี้

๑. การหลั่งไม่ตามปกติทางปกติ (Coitus Interruptus) คือฝ่ายชายชักอวัยวะสืบพันธุ์ออกนอกอวัยวะสืบพันธุ์ของหญิงก่อนจะหลั่งน้ำเชื้อออกมา
๒. การควบคุมตนเองของชาย (Coitus Reservatus) ที่สามารถรักษาระดับความรู้สึกและร่วมขมิ้นหญิงไปหน้าเดือนหลังออกไข่
๓. งดร่วมประเวณี (Abstinence)
๔. วัฏระบบปลอดภัยชาย (Rhythm, safe period) ที่ต้องการร่วมประเวณีเมื่อถึงระยะไข่สุกของสตรี
๕. ใช้ถุงอนามัย (Condom) โดยใช้สวมอวัยวะสืบพันธุ์ของชายเมื่ออยู่ร่วมกับหญิง
๖. ใช้เคมีฆ่าเชื้อต่าง ๆ ใส่เข้าไปในช่องคลอดเพื่อฆ่าเชื้อของชาย มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น Spermicidal Preparation, Vaginal Foam Tablets, Suppositories, Vaginal cream, Jelly, Aerosol Foam.
๗. ล้างช่องคลอดทันทีหลังอยู่ร่วมกัน (Vaginal Douche)
๘. ใช้เครื่องกันที่ปากมดลูกแบบใช้ช่องน้ำ (Sponges) หรือหมวกยางครอบปากมดลูก (Cap, Diaphragm)
๙. ใช้ห่วงอนามัย (IUD) ใส่ไว้ในโพรงมดลูก เมื่อใส่แล้วสามารถป้องกันการใช้วิธีนี้ได้

๑๓. สุทธิ เกิดสว่าง, HAND BOOK OF CONTRACEPTION (คู่มือสูรนักศึกษา
แพทยศิริราช โรงพยาบาลศิริราช จัดพิมพ์), โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ พระนคร. พ.ศ. ๒๕๑๑,
หน้า ๒ - ๑๓๘.



- ๑๐. รับประทานยาชนิด (Orall Pill) เป็นยาที่สังเคราะห์ขึ้น โดยให้ สตรีรับประทานทุกวัน จะมีผลไประงับการสุกของไข่ในรอบเดือน
- ๑๑. ใช้น้ำฉีดป้องกันการปฏิสนธิ
- ๑๒. วิธีอื่น ๆ เช่นเก็บเยื่อและเมือก ไข่ไว้ด้วยคุมกำเนิดเป็นต้น

การรวบรวมวิธีป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาในตารางที่ ๕ จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมทราบวิธีป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ เพียงร้อยละ ๑.๔ เท่านั้น โดยที่สตรีชาวไทยทราบถึงร้อยละ ๔๕ ในจำนวนผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ นี้ สตรีชาวไทยมุสลิมทราบ ๑ วิธี เพียงร้อยละ ๑.๔ โดยที่สตรีชาวไทยทราบร้อยละ ๒๐.๓ สตรีชาวไทยมุสลิมทราบ ๒ วิธีนี้เพียงร้อยละ ๑.๔ โดยที่สตรีชาวไทยทราบร้อยละ ๑๑.๓ ผู้ที่ทราบเกิน ๒ วิธีชาวไทยมุสลิมไม่มีเลย แต่ชาวไทยมีร้อยละ ๑๖ แสดงว่า ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธินี้ จำนวนร้อยละของชาวไทยมุสลิมมีน้อยกว่าชาวไทยมาก

หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุแล้ว สตรีชาวไทยมุสลิมไม่มีความแตกต่างกันเลย เพราะส่วนใหญ่ไม่ทราบ สำหรับสตรีชาวไทยนั้นผู้ที่ทราบส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี ๓๐ - ๓๔ ปี และ ๓๕ - ๓๙ ปี ทั้งนี้เพราะสตรีชาวไทยในกลุ่มอายุที่กล่าวนี้ บานประสพการณ์ของการมีบุตรมาแล้วพอสมควร และมีแนวความคิดเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเกิดขึ้น จึงรวบรวมหาความรู้ เป็นเหตุทำให้มีความรู้มากกว่าสตรีชาวไทยด้วยกันในกลุ่มอายุอื่น ๆ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี และ ๒๐ - ๒๔ ปี ยังเป็นสตรีในกลุ่มอายุน้อย จึงยังไม่ตระหนักถึงการป้องกันการปฏิสนธิมากเท่ากลุ่มอายุระหว่างอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี สำหรับสตรีในกลุ่มอายุ ๔๐ - ๔๔ ปีนั้น อาจจะเป็เพราะว่าสตรีในกลุ่มอายุนี้อายุมากแล้ว จึงคิดว่าตนเองคงจะไม่มีบุตรอีก ความสนใจจึงน้อยไปกว่ากลุ่มอายุระหว่างอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของการพบการร้องเรียนการปฏิบัติ ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามกลุ่มอายุของสตรี

กลุ่มอายุ	ไม่ทราบเลข		ทราบ ๑ วิธี		ทราบ ๒ วิธี		ทราบเกิน ๒ วิธี		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๕๘.๕ (๖๑)	๕๖.๐ (๖๘)	๑.๖(๑)	๓๐.๐ (๓๐)	-	๘.๐ (๘)		๑๖.๐ (๘)	๑๐๐.๐ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๕๐)
๒๐ - ๒๔	๕๙.๙ (๘๖)	๖๐.๘ (๙๓)	๒.๓(๖)	๓๐.๓ (๓๑)	-	๙.๘ (๑๕)		๕.๖ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๘๘)	๑๐๐.๐(๑๕๓)
๒๕ - ๒๙	๕๖.๖(๑๑๕)	๕๘.๕ (๙๐)	๑.๙(๖)	๓๓.๓ (๕๑)	๑.๙(๖)	๕.๖ (๑๙)		๑๕.๖ (๓๖)	๑๐๐.๐(๑๑๘)	๑๐๐.๐(๑๘๔)
๓๐ - ๓๔	๑๐๐.๐(๑๐๕)	๕๙.๕ (๕๕)	-	๓๓.๐ (๕๘)	-	๕.๖ (๒๐)		๓๐.๑ (๕๖)	๑๐๐.๐(๑๐๕)	๑๐๐.๐(๒๐๕)
๓๕ - ๓๙	๕๘.๙ (๙๙)	๕๙.๕(๑๑๖)	๑.๓(๑)	๑๘.๙ (๕๕)	-	๑๖.๖ (๓๕)		๑๕.๓ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๙๘)	๑๐๐.๐(๒๓๕)
๔๐ - ๔๔	๕๙.๕ (๕๖)	๕๕.๒(๑๑๖)	๒.๑(๑)	๑๘.๙ (๕๐)	-	๑๐.๘ (๒๖)		๑๘.๓ (๒๕)	๑๐๐.๐ (๕๙)	๑๐๐.๐(๒๐๓)
รวม	๕๘.๒(๕๙๓)	๕๖.๐(๕๓๘)	๑.๕(๙)	๒๐.๙(๒๑๕)	๐.๕(๒)	๑๑.๓(๑๑๙)		๑๖.๐(๑๖๕)	๑๐๐.๐(๕๐๖)	๑๐๐.๐(๑,๐๓๕)

เมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันกาปฏิบัติจำนวนตามระดับการศึกษาของสามเ็นในตารางที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวไทยมุสลิมไม่ทราบหรือยละ ๕๘.๖ ทราบวิธีต่าง ๆ ตั้งแต่ ๑ วิธีขึ้นไปร้อยละ ๑.๘ ผู้ที่ไม่ทราบปรากฏว่าสามเ็นไม่เคยเรียนหนังสือเลยเป็นจำนวนมากที่สุด ๓๖๖ ราย ใน ๕๘๖ ราย หรือร้อยละ ๖๒ ผู้ที่สามเ็นเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมปีที่ ๔ มีจำนวนน้อยที่สุดเพียง ๔๕ ราย ใน ๕๘๖ ราย หรือร้อยละ ๑๐ เท่านั้น ส่วนผู้ทราวิธีต่าง ๆ ตั้งแต่ ๑ วิธีขึ้นไปนั้นมีเพียง ๕ ราย ใน ๕๐๖ ราย เป็นผู้ที่สามเ็นไม่เคยเรียนหนังสือเลย ๔ ราย เรียนแต่ไม่จบชั้นประถมปีที่ ๔ มี ๒ ราย เรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า ๓ ราย เหตุที่ผู้ศึกษาไม่แสดงผลของผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ เป็นจำนวนร้อยละออกมา เพราะเห็นว่ามิจำนวนน้อยมาก จะอย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาของสามเ็นจะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของทุกกลุ่มระดับการศึกษา ผู้ที่ไม่ทราบวิธีต่าง ๆ เลย มีจำนวนสูงกว่าผู้ที่ทราบ

สำหรับสตรีชาวไทยไม่ทราบวิธีป้องกันกาปฏิบัติเลยร้อยละ ๕๘.๖ ทราวิธีต่าง ๆ ตั้งแต่ ๑ วิธีขึ้นไปร้อยละ ๔๑.๔ ผู้ที่ไม่ทราบปรากฏว่าเป็นผู้ที่สามเ็นเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่ามีจำนวนมากที่สุดถึง ๓๕๓ ราย ใน ๖๘๘ ราย หรือร้อยละ ๕๘ สามเ็นเคยเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ มีจำนวนน้อยที่สุดเพียง ๕๕ ราย ใน ๖๘๘ ราย หรือร้อยละ ๑๔ เท่านั้น ผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าเป็นผู้ที่สามเ็นเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่ามีจำนวนสูงที่สุดถึง ๔๐๑ ราย ใน ๕๕๖ ราย หรือร้อยละ ๗๓ สามเ็นเคยเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ มีจำนวนน้อยที่สุดเพียง ๖๔ ราย ใน ๕๕๖ ราย หรือร้อยละ ๑๑ เท่านั้น หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาของสามเ็นจะเห็นได้ว่า จำนวนร้อยละของผู้ไม่ทราบวิธีต่าง ๆ เลย มีจำนวนสูงในกลุ่มที่สามเ็นไม่เคยเรียนหนังสือเลย และจำนวนร้อยละจะลดลงตามลำดับในกลุ่มระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ส่วนผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ นั้นจะเป็นในลักษณะ ตรงกันข้าม กล่าวคือในกลุ่มที่สามเ็นมีระดับการศึกษาสูงจะมีจำนวนร้อยละของผู้ที่ทราบมีจำนวนสูง และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามเ็นมีระดับการศึกษาต่ำกว่า

ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันกาปฏิบัติเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของสามเ็นของสตรีชาวไทยมุสลิมและชาวไทยแล้ว ปรากฏว่าผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ นั้น สตรีชาวไทยอยู่ในกลุ่มที่สามเ็นเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า มีจำนวนมากที่สุด สำหรับสตรีชาวไทยมุสลิมนั้นผู้ที่ทราบวิธีต่าง ๆ มีจำนวนน้อยมากเพียง ๕ ราย ใน ๕๐๖ รายเท่านั้น และมีถึง ๔ ราย ใน ๕ ราย ที่สามเ็นไม่เคยเรียนหนังสือ ดังแสดงในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของการทรวายวิธีป้องกันการปฏิสนธิของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี

ระดับการศึกษา	ไม่ทรวายเลย		ทรวาย ๑ วิธี		ทรวาย ๒ วิธี		ทรวายเกิน ๒ วิธี		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เก็บเงินหนังสือ	๕๕.๘ (๓๖๖)	๓๐.๒ (๑๕๖)	๑.๒ (๘)	๑๕.๘ (๘๘)		๖.๑ (๑๓)		๓.๕ (๒๖)	๑๐๐.๐ (๓๓๐)	๑๐๐.๐ (๒๓๕)
เก็บเงินหนังสือแต่ค่า กว่าสี่เประณปีที่ ๕	๕๖.๐ (๘๕)	๕๕.๓ (๕๕)	๒.๐ (๑)	๒๐.๓ (๓๓)	๒.๐ (๑)	๑๑.๖ (๑๕)		๕.๘ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)
เก็บเงินหนังสือ และสูงกว่า	๕๓.๕ (๑๑๓)	๕๕.๘ (๓๘๓)	๑.๓ (๒)	๒๐.๖ (๑๖๘)	.๘ (๑)	๑๒.๖ (๑๐๑)		๑๓.๐ (๑๓๖)	๑๐๐.๐ (๑๖๐)	๑๐๐.๐ (๓๕๘)
รวม	๕๘.๒ (๕๙๖)	๕๕.๖ (๖๘๘)	๑.๕ (๙)	๑๕.๘ (๒๖๑)	.๘ (๒)	๑๑.๐ (๑๓๓)		๑๕.๐ (๑๓๕)	๑๐๐.๐ (๕๐๑)	๑๐๐.๐ (๑,๒๕๐)

สำหรับกรทรมวิธีบ้างกับการปฏิสนธิจำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี ใน ตารางที่ ๑๐ นั้น จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนไม่ทรมวิธีต่าง ๆ เลย มีจำนวนสูงถึง ๔๘๐ ราย ใน ๔๘๓ ราย หรือร้อยละ ๘๕ และผู้ที่ทรมวิธีต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าเป็นผู้ที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนเช่นเดียวกันถึง ๙ ราย ใน ๙ ราย จะอย่างไร ก็ตามหากพิจารณาตามกลุ่มของลักษณะอาชีพแล้ว จำนวนร้อยละของผู้ที่สามีมีอาชีพหรือทำทรมวิธีต่าง ๆ มีจำนวนสูงกว่าผู้ที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวน

สำหรับสตรีชาวไทยนั้นผู้ที่ไม่ทรมวิธีต่าง ๆ เลย สามีมีอาชีพทำนาทำสวนมี จำนวนสูงที่สุดถึง ๕๕๓ ราย ใน ๙๐๘ ราย หรือร้อยละ ๕๖ ผู้ที่ทรมวิธีต่าง ๆ ก็ปรากฏ ว่าสามีมีอาชีพทำนาทำสวนเช่นกันถึง ๓๙๐ ราย ใน ๕๙๖ ราย หรือร้อยละ ๖๕ หากพิจารณา ในแต่ละกลุ่มของลักษณะอาชีพของสามีจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่ทรมวิธีต่าง ๆ ที่สามี มีอาชีพทำนาทำสวนมีจำนวนต่ำกว่าจำนวนร้อยละของกลุ่มที่สามีมีอาชีพพ่อค้า ครู ข้าราชการ และกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่รวมผู้ที่สามีว่างงาน

ดังนั้น การทรมวิธีบ้างกับการปฏิสนธิจำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี จึงปรากฏ ว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนทรมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับสตรีชาวไทยที่สามี มีอาชีพทำนาทำสวนก็มีจำนวนทรมมากที่สุดเช่นกัน และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพก็ปรากฏ ว่าจำนวนร้อยละของสตรีที่สามีไม่ได้ทำนาทำสวนมีจำนวนร้อยละของการทรมวิธีต่าง ๆ สูง กว่าจำนวนร้อยละของสตรีที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวน ดังแสดงในตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑. เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของการทรมานวิธีป้องกันการปฏิสนธิของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี

ลักษณะอาชีพ	ไม่ทราบเลย		ทรมาน ๑ วิธี		ทรมาน ๒ วิธี		ทรมานเกิน ๒ วิธี		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
พ่านา	๕๘.๕ (๔๕๐)	๖๑.๒ (๕๘๗)	๑.๓ (๒)	๑๓.๔ (๑๓๐)	.๒ (๑)	๑๐.๐ (๕๕)		๑๑.๐ (๑๐๕)	๑๐๐.๐ (๔๕๓)	๑๐๐.๐ (๕๕๗)
พ่อค้า	๔๘.๘ (๑๖)	๓๘.๓ (๒๕)	๕.๖ (๑)	๖๐.๖ (๑๓)	๕.๖ (๑)	๑๕.๘ (๑๐)	๖๓.๘ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๒๓)	
ครู	(๑) ๓๓.๓ (๕)			๓๓.๓ (๕)			๓๓.๓ (๕)	(๑)	๕๕.๕ (๑๕)	
ข้าราชการ	(๑) ๑๓.๘ (๑๖)			๑๔.๘ (๑๓)		๖๐.๓ (๑๔)	๔๓.๕ (๓๐)	(๑)	๑๐๐.๐ (๒๘)	
อื่น ๆ	๑๐๐.๐ (๑๓)	๕๒.๘ (๓๑)		๒๕.๓ (๔๒)		๑๖.๐ (๖๐)	๖๕.๘ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๖๖)	
ว่างงาน	๑๐๐.๐ (๑๘)	๓๒.๒ (๑๓)		๕.๖ (๑)		๑๑.๑ (๖)	๑๑.๑ (๖)	๑๐๐.๐ (๑๘)	๑๐๐.๐ (๑๘)	
รวม	๕๘.๒ (๔๕๓)	๕๕.๑ (๕๐๘)	๑.๘ (๓)	๑๘.๐ (๖๕๘)	.๘ (๒)	๑๑.๐ (๑๔๑)	๖๕.๘ (๑๘๐)	๑๐๐.๐ (๕๐๖)	๑๐๐.๐ (๑,๖๘๓)	

ต้องการทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม

เกี่ยวกับความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มอื่น
อีกนั้น ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมมีความต้องการถึงร้อยละ ๙๒ ทั้งนี้เพราะสตรีชาวไทย
มุสลิมส่วนใหญ่ไม่ทราบวิธีต่าง ๆ มาก่อน มีทราบเพียง ๕ ราย ใน ๕๐๒ ราย หรือร้อยละ
๒ เท่านั้น ดังแสดงในตารางที่ ๕

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวไทยมุสลิมต้องการทราบเรื่องเกี่ยวกับการ
ป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มถึงร้อยละ ๙๒ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นสตรีที่มีอายุระหว่าง
๒๐ - ๓๕ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี ถึง ๙๒ ราย ใน ๓๕๐ ราย หรือร้อยละ
๒๔ สำหรับผู้ไม่ต้องการทราบซึ่งมีร้อยละ ๒๔ นั้น ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุ ๒๕ - ๓๕ ปี
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอายุ ๓๐ - ๓๕ ปี มีจำนวนมากที่สุดถึง ๒๕ ราย ใน ๑๒๒ ราย
หรือร้อยละ ๒๔ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นได้ว่าจำนวนร้อยละของผู้ต้องการ
ทราบเพิ่ม สูงในแก่มุมอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี, ๒๕ - ๒๙ ปี และ ๓๕ - ๓๙ ปี ตามลำดับ และ
จำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี ในกลุ่มอายุน้อยที่สุดคือ ๑๕ - ๑๙ ปี และ
กลุ่มอายุสูงที่สุดคือ ๔๐ - ๔๔ ปี ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ไม่ต้องการทราบเพิ่มเป็นไปในลักษณะ
ตรงกันข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละจะสูงในกลุ่มอายุสูงคือ ๔๐ - ๔๔ ปี และอายุที่ต่ำคือ
๑๕ - ๑๙ ปี และอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี จำนวนร้อยละลดต่ำลงตามลำดับในกลุ่มอายุ ๒๕ -
๒๙, ๓๕ - ๓๙ และ ๒๐ - ๒๔ ปี

สำหรับสตรีชาวไทยต้องการทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม
ร้อยละ ๔๕ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุที่สูงกว่า ๑๕ ปีขึ้นไปทั้งสิ้น กลุ่มอายุ ๒๐ -
๒๔ ปี มีมากที่สุดถึง ๒๖ ราย ใน ๑๑๔ ราย หรือร้อยละ ๒๒ รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ
๔๐ - ๔๔ ปี มี ๒๔ ราย ใน ๑๑๔ ราย หรือร้อยละ ๒๐ กลุ่มสตรีอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มี
น้อยที่สุดเพียง ๔ ราย ใน ๑๑๔ ราย หรือร้อยละ ๓ เท่านั้น สำหรับผู้ไม่ต้องการทราบ
เพิ่มซึ่งมีร้อยละ ๕๐ นั้น ปรากฏว่าสตรีที่สูงอายุคือกลุ่มอายุ ๔๐ - ๔๔ ปี มีจำนวนมากที่สุด
ถึง ๓๒ ราย ใน ๑๒๓ ราย หรือร้อยละ ๒๖ และน้อยที่สุดในกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี มี
เพียง ๔ ราย ใน ๑๒๓ ราย หรือร้อยละ ๒ เท่านั้น หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า
จำนวนร้อยละของสตรีชาวไทยที่ต้องการทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม

จะสูงในกลุ่มอายุที่น้อยกว่า ๓๕ ปี และจำนวนร้อยละจะต่ำในกลุ่มอายุที่สูงกว่า ๓๕ ปี ส่วนผู้ที่ไม่ต้องการทราบเพิ่มเติมจะเป็นไปในลักษณะตรงข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละสูงจะมีในกลุ่มอายุที่สูงกว่า ๓๕ ปี และจำนวนร้อยละจะต่ำในกลุ่มอายุที่น้อยกว่า ๓๕ ปี

ดังนั้น จะเห็นว่าความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้นในหมู่สตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทย สตรีชาวไทยมุสลิมต้องการทราบเพิ่มมีจำนวนร้อยละที่สูงกว่าสตรีชาวไทย และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุแล้ว ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมกลุ่มอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี, ๒๕ - ๒๙ ปี และ ๓๕ - ๓๙ ปี ต้องการทราบมีจำนวนร้อยละที่สูง และลดค่าลงในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี, ๑๕ - ๑๙ ปี และ ๔๐ - ๔๔ ปี สตรีชาวไทยจำนวนร้อยละที่ต้องการทราบจะสูงในกลุ่มอายุที่น้อยกว่า ๓๕ ปี และจำนวนร้อยละจะต่ำในกลุ่มอายุที่สูงกว่า ๓๕ ปี ดังแสดงในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามกลุ่มอายุของสตรี

กลุ่มอายุ ของสตรี	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๓๕.๖ (๕๕)	๕๐.๐ (๘)	๒๓.๘ (๑๓)	๕๐.๐ (๘)	๑๐๐.๐(๒๓)	๑๐๐.๐(๑๖)
๒๐ - ๒๔	๓๘.๘ (๖๕)	๕๕.๓ (๒๖)	๓๑.๖ (๑๕)	๔๘.๓(๒๑)	๑๐๐.๐(๘๘)	๑๐๐.๐(๘๓)
๒๕ - ๒๙	๓๘.๐ (๕๖)	๕๓.๓ (๒๖)	๒๖.๐ (๑๖)	๔๖.๓(๑๘)	๑๐๐.๐(๑๖๘)	๑๐๐.๐(๘๑)
๓๐ - ๓๔	๓๓.๘ (๕๐)	๕๐.๐ (๒๐)	๒๖.๖ (๑๘)	๕๐.๐(๒๐)	๑๐๐.๐(๑๐๕)	๑๐๐.๐(๘๐)
๓๕ - ๓๙	๓๘.๖ (๒๑)	๔๓.๘ (๑๘)	๒๑.๘ (๑๓)	๔๖.๑(๒๓)	๑๐๐.๐(๓๘)	๑๐๐.๐(๔๑)
๔๐ - ๔๔	๓๐.๖ (๓๓)	๔๖.๘ (๒๘)	๒๙.๘ (๑๘)	๕๓.๑(๓๒)	๑๐๐.๐(๔๓)	๑๐๐.๐(๕๖)
รวม	๓๕.๓(๓๘๐)	๕๕.๐(๑๑๘)	๒๘.๓(๑๖๖)	๕๐.๐(๑๖๓)	๑๐๐.๐(๔๐๖)	๑๐๐.๐(๖๘๑)

เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่ต้องการทราบร้อยละ ๘๖

นั้น สามิไม่เคยเรียนหนังสือเลยมีจำนวนมากที่สุดถึง ๓๔๘ ราย ใน ๓๔๐ ราย หรือร้อยละ ๖๔ สามิเคยเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมปีที่ ๔ มีน้อยที่สุดเพียง ๓๔ ราย ใน ๓๔๐ ราย หรือร้อยละ ๑๐ เท่านั้น ส่วนผู้ไม่ต้องการทราบซึ่งมีร้อยละ ๖๔ นั้น สามิที่ไม่เคยเรียนหนังสือเลยก็มีจำนวนมากที่สุดถึง ๔๖ ราย ใน ๑๖๑ ราย หรือร้อยละ ๒๙ สามิเคยเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมปีที่ ๔ มีน้อยที่สุดเพียง ๑๑ ราย ใน ๑๖๑ ราย หรือร้อยละ ๑๑ เท่านั้น หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษาจะเห็นได้ว่า กลุ่มที่สามิเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า จำนวนร้อยละของความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันภัยการปฏิสนธิเพิ่ม มีจำนวนสูงที่สุด และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามิเคยเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ และไม่เคยเรียนหนังสือเลยตามลำดับ สำหรับผู้ไม่ต้องการทราบจะเป็นไปในลักษณะตรงข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการทราบจะสูงในกลุ่มที่สามิไม่เคยเรียนหนังสือเลย และจะลดลงในกลุ่มที่สามิเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ และเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑๑

สำหรับสตรีชาวไทยปรากฏว่าที่ความต้องการทราบเพิ่มร้อยละ ๔๙ นั้น ส่วนใหญ่สามิเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่ามีจำนวนสูงที่สุดถึง ๙๐ ราย ใน ๑๐๖ ราย หรือร้อยละ ๖๖ ส่วนผู้ไม่ต้องการทราบซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๔๑ นั้น ก็ได้แก่ผู้ที่สามิเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า เช่นเดียวกัน มีจำนวนมากถึง ๗๕ ราย ใน ๑๖๐ ราย หรือร้อยละ ๔๖ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาของสามิจะเห็นได้ว่า สตรีที่ต้องการทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันภัยการปฏิสนธิเพิ่มนั้น จำนวนร้อยละของกลุ่มที่สามิเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า มีจำนวนสูงที่สุดและจำนวนร้อยละจะลดลง ในกลุ่มที่สามิเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ และไม่เคยเรียนหนังสือเลยตามลำดับ สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการทราบจะเป็นไปในลักษณะตรงข้ามกล่าวคือ จำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการทราบจะสูงในกลุ่มที่สามิไม่เคยเรียนหนังสือเลย และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามิเคยเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมปีที่ ๔ และเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า ตามลำดับ

ทั้งนี้ ความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับผู้การป้องกันภัยการปฏิสนธิเพิ่ม เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของสามิ ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมต้องการทราบเพิ่มมีจำนวนร้อยละที่สูงกว่าสตรีชาวไทย และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาจะเห็นว่า ทั้งสตรี

ชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทยที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า มีจำนวนร้อยละที่ต้องการทราบเพิ่ม มีจำนวนสูงที่สุด และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และไม่เคยเรียนหนังสือ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สิทธิเพิ่ม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี

ระดับการศึกษา ของสามี	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เคยเรียน หนังสือ	๓๓.๕(๖๔)	๓๖.๗ (๑๘)	๒๖.๑(๘๖)	๒๓.๓(๓๑)	๑๐๐.๐(๓๓๐)	๑๐๐.๐(๘๕)
เรียนแล้วต่ำกว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๓๔.๕(๓๘)	๔๕.๐ (๑๘)	๒๕.๕(๑๓)	๔๕.๐(๒๖)	๑๐๐.๐(๕๑)	๑๐๐.๐(๔๐)
เรียนจบชั้น ประถมศึกษา ปีที่ ๔ และสูงกว่า	๔๑.๓(๕๘)	๕๑.๑ (๓๐)	๑๘.๓(๒๖)	๔๘.๕(๒๗)	๑๐๐.๐(๑๖๐)	๑๐๐.๐(๑๓๓)
รวม	๓๕.๔(๓๘๐)	๔๖.๕(๑๐๖)	๒๘.๖(๑๖๑)	๔๓.๑(๑๖๐)	๑๐๐.๐(๕๐๑)	๑๐๐.๐(๒๖๖)

เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้น จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามีในตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่า สตรีชาวไทยมุสลิมมีความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้นอีกถึงร้อยละ ๗๖ ส่วนสตรีชาวไทยที่ต้องการทราบเพิ่มขึ้นมีเพียงร้อยละ ๔๗ เท่านั้น ที่เปิดเผยนี้อาจเนื่องมาจากสตรีชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงวิธีป้องกันการปฏิสนธิมาก่อน (ดูตารางที่ ๑๐) สำหรับสตรีชาวไทยที่การที่มีความต้องการทราบเพิ่มขึ้นไม่ถึงร้อยละ ๕๐ อาจเป็นเพราะว่าสตรีชาวไทยได้ทราบถึงวิธีป้องกันการปฏิสนธิอยู่ก่อนแล้วมากกว่าร้อยละ ๕๐ (ดูตารางที่ ๑๐)

หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพของสามีจะเห็นได้ว่า สตรีชาวไทยมุสลิมมีจำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการทราบเพิ่มขึ้น สูงกว่าผู้ที่ไม่ต้องการทราบในทุกกลุ่มอาชีพ โดยเฉพาะในกลุ่มอาชีพพ่อค้า มีผู้ต้องการทราบเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๘๔ ส่วนผู้ไม่ต้องการทราบเพิ่มขึ้นมีเพียงร้อยละ ๖ เท่านั้น สำหรับชาวไทยนั้นปรากฏว่า ในกลุ่มอาชีพพ่่านำส่วนมีจำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการทราบเพิ่มขึ้น และไม่ต้องการทราบไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือต้องการทราบเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕ และไม่ต้องการทราบเพิ่มร้อยละ ๕๕ สำหรับกลุ่มอาชีพข้าราชการและอาชีพอื่น ๆ ปรากฏว่า จำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการทราบเพิ่มมีมากกว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการทราบเพิ่ม ดังแสดงในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะทราบเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่ม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี

ลักษณะอาชีพของสามี	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
พ่่านำส่วน	๗๔.๕	๔๕.๐	๒๕.๐	๕๖.๐	๑๐๐.๐ (๔๕๓)	๑๐๐.๐ (๖๕๘)
พ่อค้า	๘๔.๔	-	๕.๖	-	๑๐๐.๐ (๑๔)	(๑)
ครู	-	-	-	-	(๑)	-
ข้าราชการ	-	๓๖.๘	-	๖๓.๖	(๑)	๑๐๐.๐ (๖๖)
อื่น ๆ	๗๐.๖	๒๘.๖	๒๙.๔	๗๑.๔	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๗)
ว่างงาน	๗๗.๕	-	๒๖.๖	-	๑๐๐.๐ (๑๘)	(๑)
รวม	๗๕.๗ (๓๘๐)	๔๖.๗ (๑๐๖)	๒๔.๓ (๑๖๖)	๕๓.๓ (๑๖๑)	๑๐๐.๐ (๕๐๖)	๑๐๐.๐ (๖๖๗)

๒. ทัศนคติที่มีต่อการวางแผนครอบครัวและภาวะเจริญพันธุ์

ความเห็นที่มีต่อการวางแผนครอบครัว

ความเห็นที่มีต่อการวางแผนครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญทางจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับการรับเอาวิธีวางแผนครอบครัวมาปฏิบัติที่จะกล่าวต่อไปในตอนที่ว่าด้วยการปฏิบัติคนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

จากการสัมภาษณ์สตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทยที่ตกอยู่ในข่าย ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมากกว่าสตรีชาวไทย

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๘๖ ซึ่งในจำนวนนี้จะเป็นสตรีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๕ ปี เป็นส่วนมาก สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีจำนวนน้อยเพียงร้อยละ ๘ เท่านั้น หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว มีจำนวนสูงในทุกกลุ่มอายุ สูงที่สุดในกลุ่มอายุ ๒๕ - ๒๙ และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มอายุ ๓๕ - ๓๙ ปี และ ๓๐ - ๓๔ ปี ตามลำดับ ค่าที่สูงสุดในกลุ่มอายุน้อย ๑๕ - ๑๙ ปี ๒๐ - ๒๔ ปี และในกลุ่มอายุสูงคือ ๕๐ - ๕๔ ปี

สำหรับสตรีชาวไทย ปรากฏว่าเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวเพียงร้อยละ ๒๓ เท่านั้น ซึ่งในจำนวนนี้เป็นสตรีที่อายุสูงกว่า ๒๕ ปี สำหรับผู้ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗๗ ส่วนใหญ่ก็เป็นสตรีที่อายุสูงกว่า ๒๕ ปี เช่นเดียวกัน หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนใกล้เคียงกัน ระหว่างร้อยละ ๕๖ ถึงร้อยละ ๒๕ สูงที่สุดในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี และจำนวนร้อยละจะค่อย ๆ ลดต่ำลงในกลุ่มอายุ ๓๕ - ๓๙, ๒๕ - ๒๙, ๑๕ - ๑๙ และ ๒๐ - ๒๔ ตามลำดับ และค่าที่สูงสุดในกลุ่มอายุ ๕๐ - ๕๔ ปี

แสดงว่าสตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว มีจำนวนร้อยละที่สูงกว่าสตรีชาวไทย และเมื่อพิจารณาตามแต่ละกลุ่มอายุ ปรากฏว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวของสตรีชาวไทยมุสลิม มีจำนวนสูงในทุกกลุ่มอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี และมีจำนวนต่ำในกลุ่มอายุน้อย ๆ ระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี และกลุ่มอายุสูงคือ ๕๐ -

๔๔ ปี สำหรับสตรีชาวไทยนั้น จำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยมีจำนวนสูงใกล้เคียงกันระหว่างร้อยละ ๖๓ ถึงร้อยละ ๖๘ ในเกือบทุกกลุ่มอายุระหว่าง ๑๕ - ๓๕ ปี สำหรับสตรีที่สูงอายุคือ ๔๐ - ๔๔ ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด ดังแสดงในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความเห็นที่มีต่อการวางแผนครอบครัว จำนวนตามกลุ่มอายุของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย

กลุ่มอายุ ของสตรี	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๕๔.๐ (๔๗)	๖๓.๖ (๖๔)	๒.๐ (๓)	๓๖.๔ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๕๐)	๑๐๐.๐ (๔๔)
๒๐ - ๒๔	๕๔.๓ (๗๒)	๖๒.๖ (๘๒)	๕.๓ (๘)	๓๗.๔ (๔๘)	๑๐๐.๐ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๑๓๑)
๒๕ - ๒๙	๕๓.๕ (๕๓)	๖๕.๕ (๑๐๓)	๒.๑ (๒)	๓๕.๕ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๑๖๖)
๓๐ - ๓๔	๕๖.๓ (๘๘)	๖๓.๘ (๑๑๘)	๔.๓ (๘)	๓๖.๖ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๕๖)	๑๐๐.๐ (๑๗๔)
๓๕ - ๓๙	๕๖.๘ (๖๑)	๖๕.๕ (๑๓๑)	๓.๖ (๖)	๓๕.๐ (๗๑)	๑๐๐.๐ (๖๓)	๑๐๐.๐ (๒๐๖)
๔๐ - ๔๔	๕๕.๕ (๓๗)	๕๖.๕ (๑๐๐)	๕.๑ (๒)	๔๓.๕ (๗๗)	๑๐๐.๐ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๑๗๗)
รวม	๕๕.๕ (๓๕๘)	๖๓.๓ (๕๖๖)	๔.๑ (๑๗)	๓๖.๗ (๓๖๘)	๑๐๐.๐ (๔๑๕)	๑๐๐.๐ (๘๘๔)

เมื่อพิจารณาความถี่ที่มีต่อการวางแผนครอบครัว จำนวนตามระดับการศึกษา ของสามีจากตารางที่ ๑๖ จะเห็นว่า สตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว ร้อยละ ๘๖ โดยที่สตรีชาวไทยเห็นด้วยเพียงร้อยละ ๕๙ เท่านั้น การที่สตรีชาวไทยมุสลิม เห็นด้วยมีจำนวนร้อยละมากกว่าสตรีชาวไทยเป็นเพราะส่วนใหญ่สตรีชาวไทยมุสลิมไม่ทราบ เรื่องเกี่ยวกับวิธีการป้องกันการปฏิสนธิมาก่อน หรือทราบแต่น้อยมาก (ดูตารางที่ ๕) จึงเป็นเหตุ ทำให้เห็นด้วยมีจำนวนมากกว่า เพราะรู้สึกตื่นตัวในสิ่งใหม่ สำหรับสตรีชาวไทยมักจะเป็นผู้ ที่เคยทราบ เกี่ยวกับวิธีการป้องกันการปฏิสนธิมาก่อน ซึ่งอาจทำให้มีผลต่อความคิดเห็นในการวางแผนครอบครัวได้ กล่าวคือมีจำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว น้อยกว่าสตรีชาวไทยมุสลิม แต่อย่างไรก็ตาม ในหมู่สตรีชาวไทยด้วยกันก็มีว่าสตรีชาวไทย มีจำนวนร้อยละที่เห็นด้วยสูงกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย

หากพิจารณาในแต่ละกลุ่ม ระดับการศึกษาของสตรีชาวไทยมุสลิมที่เห็นด้วย กับการวางแผนครอบครัว ส่วนใหญ่เห็นด้วยในทุกกลุ่ม ระดับการศึกษาจนถือว่าไม่มีความแตกต่าง คือได้แก่ระดับทั้งหมด สำหรับสตรีชาวไทยในกลุ่มที่สามมีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า มีจำนวนร้อยละที่เห็นด้วยสูง และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามมีเรียนต่ำกว่าชั้นประถม ปีที่ ๔ และไม่เคยเรียนหนังสือ ดังแสดงในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความถี่ที่มีต่อการวางแผนครอบครัว จำนวน ความระดับการศึกษาของสามี ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย

ระดับการศึกษา ของสามี	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เคยเรียน หนังสือ	๕๖.๓ (๒๖๐)	๕๓.๓ (๑๑๓)	๓.๗ (๑๐)	๕๖.๓ (๑๖๕)	๑๐๐.๐ (๒๗๐)	๑๐๐.๐ (๖๓๗)
เรียนต่ำกว่า ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔	๕๖.๓ (๓๘)	๕๕.๓ (๓๑)	๓.๗ (๓)	๕๐.๓ (๓๖)	๑๐๐.๐ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๑๕๓)
เรียนจบชั้น ประถมศึกษา และสูงกว่า	๕๖.๑ (๕๕)	๖๑.๓ (๕๖๗)	๓.๕ (๕)	๓๘.๓ (๒๖๕)	๑๐๐.๐ (๑๐๓)	๑๐๐.๐ (๖๕๖)
รวม	๕๕.๕ (๓๕๗)	๕๗.๐ (๒๑๐)	๕.๑ (๑๗)	๕๓.๐ (๕๖๑)	๑๐๐.๐ (๕๑๕)	๑๐๐.๐ (๑,๓๗๖)

เมื่อพิจารณาความถี่ที่มีต่อการวางแผนครอบครัวของสตรี จำแนกตามลักษณะอาชีพของสมาชิกจากตารางที่ ๑๗ จะเห็นว่า สตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยร้อยละ ๘๖ โดยที่สตรีชาวไทยเห็นด้วยเพียงร้อยละ ๕๗ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสตรีชาวไทยมุสลิมทราบเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนร้อยละที่น้อยกว่าสตรีชาวไทยเป็นจำนวนมาก (ดูตารางที่ ๕) จึงเป็นเหตุทำให้ต้องการทราบและรับรู้ในสิ่งใหม่มากขึ้น ทำให้เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนร้อยละที่มากกว่าสตรีชาวไทย สำหรับสตรีชาวไทยมักจะเป็นผู้ที่เคยทราบเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวมาก่อน ซึ่งอาจทำให้มีผลต่อความคิดเห็นในด้านการวางแผนครอบครัวได้ กล่าวคือเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนร้อยละที่น้อยกว่าสตรีชาวไทยมุสลิม แต่อย่างไรก็ตามในกลุ่มสตรีชาวไทยด้วยกันก็มีผู้เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนร้อยละที่มากกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย

หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพของสมาชิกจะเห็นได้ว่า สตรีชาวไทยมุสลิมมีจำนวนร้อยละของผู้ที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมากกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วยในทุกกลุ่มอาชีพ ในกลุ่มที่สามีมีอาชีพหัวหน้าครัวเรือนเห็นด้วยร้อยละ ๘๖ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ ๕ เท่านั้น ในขณะที่สามีมีอาชีพพ่อค้าเห็นด้วยร้อยละ ๘๔ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ ๖ เท่านั้น และในกลุ่มการค้าปลีกต่าง ๆ นอกเหนือจากนี้ปรากฏว่าเห็นด้วยทั้งหมด สำหรับสตรีชาวไทยนั้นปรากฏว่าผู้ที่มีอาชีพหัวหน้าครัวเรือนเห็นด้วยร้อยละ ๕๕ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีร้อยละ ๔๕ กลุ่มอาชีพพ่อค้าเห็นด้วยร้อยละ ๖๑ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีร้อยละ ๓๙ กลุ่มที่สามีมีอาชีพครูเห็นด้วยร้อยละ ๘๗ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๓ กลุ่มที่สามีมีอาชีพข้าราชการเห็นด้วยร้อยละ ๖๕ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๕ กลุ่มอาชีพอื่น ๆ เห็นด้วยร้อยละ ๖๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๐ และกลุ่มที่สามีว่างงานเห็นด้วยร้อยละ ๘๐ ไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ ๒๐ เท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีจำนวนร้อยละที่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมากกว่ากลุ่มที่สามีมีอาชีพหัวหน้าครัวเรือนเกือบทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่สามีว่างงานเห็นด้วยมีจำนวนร้อยละที่สูงที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากกลุ่มที่สามีว่างงานนี้ตระหนักถึงการวางแผนครอบครัวมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ ๑๓ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความเห็นที่มีต่อการวางแผน
 ครอบครัว จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามีของสตรีชาวไทย
 มุสลิมและของสตรีชาวไทย

ลักษณะอาชีพ ของสามี	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
พำนา ทำสวน	๕๕.๓(๓๕๘)	๕๘.๘(๔๘๖)	๔.๓(๑๖)	๔๔.๖(๓๖๓)	๑๐๐.๐(๓๗๐)	๑๐๐.๐(๘๐๕)
พอกา	๘๓.๘(๑๕)	๖๑.๔(๓๕)	๖.๖(๑)	๓๘.๖(๒๒)	๑๐๐.๐(๑๖)	๑๐๐.๐(๕๗)
ครู	(๑)	๕๗.๑(๘)		๘๐.๘(๓)	(๑)	๑๐๐.๐(๓)
ข้าราชการ	(๑)	๖๘.๓(๓๓)		๓๕.๓(๑๘)	(๑)	๑๐๐.๐(๕๖)
อื่น ๆ	๑๐๐.๐(๑๖)	๖๐.๕(๕๖)		๓๘.๕(๖๐)	๑๐๐.๐(๑๖)	๑๐๐.๐(๑๕๖)
ว่างงาน	๑๐๐.๐(๑๕)	๘๐.๐(๑๖)		๒๐.๐(๓)	๑๐๐.๐(๑๕)	๑๐๐.๐(๑๘)
รวม	๕๕.๘(๓๘๘)	๕๖.๖(๖๑๘)	๔.๑(๑๗)	๔๓.๘(๔๓๓)	๑๐๐.๐(๔๑๕)	๑๐๐.๐(๑,๐๘๑)

จำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม

จากตารางที่ ๑๕ จำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทย จำแนกตามกลุ่มอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๔๔ ปี ปรากฏว่าจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสมทั่วเฉลี่ยต่อสตรี ๑ คน ของชาวไทยมุสลิมและชาวไทย เป็น ๓.๓ และ ๓.๕ ตามลำดับ

จากตาราง จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๗๕ นั้น ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุระหว่าง ๑๕ - ๓๔ ปี สำหรับผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คนนั้น ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุระหว่าง ๒๐ - ๓๔ ปี หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมนั้น จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน มีจำนวนสูงในกลุ่มอายุน้อย และจำนวนร้อยละจะลดลงตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น ส่วนผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คน จะเป็นไปในลักษณะตรงข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละจะต่ำในกลุ่มสตรีอายุน้อย และจำนวนร้อยละจะสูงขึ้นตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น

สำหรับสตรีชาวไทย จะเห็นว่าผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๖๕ นั้น ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุ ๒๐ - ๔๔ ปี ผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คน ส่วนใหญ่เป็นสตรีอายุ ๒๕ - ๔๔ ปี หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน มีจำนวนสูงในสตรีกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า ๓๐ ปี และจำนวนร้อยละจะลดลงในสตรีที่มีอายุสูงกว่า ๒๕ ปี ส่วนผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คนนั้น จะเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละจะต่ำในกลุ่มอายุที่ต่ำกว่า ๓๐ ปี และจำนวนร้อยละจะสูงขึ้นในกลุ่มอายุสูงเกิน ๒๕ ปี

จะเห็นว่าทั้งสตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทย ส่วนใหญ่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุของสตรีชาวไทยมุสลิม จะเห็นว่าจำนวนร้อยละที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน จะสูงในสตรีกลุ่มอายุน้อย และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มอายุที่สูงขึ้นตามลำดับ สำหรับสตรีชาวไทยจำนวนร้อยละที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน จะสูงในสตรีอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี และจะลดต่ำในสตรีอายุเกิน ๒๕ ปี ดังแสดงในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม ของสตรีชาวไทยมุสลิม และของสตรีชาวไทย จำแนกตามกลุ่มอายุของสามี

กลุ่มอายุ	มี ๑ - ๒ คน		มี ๓ - ๔ คน		มี ๕ - ๖ คน		มีเกิน ๖ คน		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๖๘.๒ (๑๑)	๓๗.๙ (๘)	๒๘.๑ (๒๕)	๕๘.๓ (๑๙)	๙.๙ (๓)	๑๙.๑ (๖)		๕.๙ (๒)	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๕)
๒๐ - ๒๔	๑๙.๐ (๑๖)	๓๗.๐ (๙)	๒๗.๐ (๓๙)	๕๖.๖ (๕๘)	๑๙.๐ (๑๖)	๑๖.๕ (๑๑)		๓.๘ (๕)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑๖๙)
๒๕ - ๒๙	๓๐.๐ (๑๘)	๒๓.๘ (๓๖)	๕๓.๙ (๓๗)	๕๐.๘ (๓๖)	๒๕.๙ (๑๘)	๑๙.๒ (๑๖)	๑.๘ (๑)	๘.๖ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๗๐)	๑๐๐.๐ (๑๕๑)
๓๐ - ๓๔	๑๘.๖ (๗)	๓๕.๒ (๕๐)	๖๐.๘ (๒๙)	๕๖.๑ (๒๗)	๓๖.๙ (๑๑)	๒๗.๐ (๙)	๒.๐ (๑)	๕.๘ (๕)	๑๐๐.๐ (๘๘)	๑๐๐.๐ (๑๕๘)
๓๕ - ๓๙	๑๑.๖ (๕)	๑๖.๘ (๒๖)	๖๕.๖ (๒๘)	๕๕.๓ (๓๘)	๑๘.๖ (๘)	๒๕.๖ (๙)	๔.๙ (๒)	๑๖.๓ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๙๖)	๑๐๐.๐ (๑๗๖)
๔๐ - ๔๔	๑๙.๒ (๕)	๑๕.๕ (๒๘)	๕๑.๘ (๑๕)	๙๑.๙ (๓๙)	๒๗.๖ (๘)	๒๓.๘ (๓๗)	๓.๘ (๑)	๑๖.๙ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๑๕๕)
รวม	๑๘.๕ (๕๘)	๓๖.๒ (๑๗๗)	๕๕.๓ (๑๗๓)	๕๖.๑ (๓๖๘)	๒๐.๕ (๖๐)	๒๗.๖ (๑๗๗)	๑.๙ (๕)	๘.๖ (๗๗)	๑๐๐.๐ (๒๙๖)	๑๐๐.๐ (๓๕๘)

เมื่อพิจารณาจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม จำนวนการ ระดับการศึกษาของสามี จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๓๕ นับว่าส่วนใหญ่สามีไม่เคยเรียนหนังสือเลยถึง ๑๕๑ รายใน ๕๖๗ ราย หรือร้อยละ ๒๖ สำหรับผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คน ปรากฏว่าสามีไม่เคยเรียนหนังสือเช่นกันถึง ๑๔ รายใน ๒๕ ราย หรือร้อยละ ๕๖ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษาจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน มีจำนวนสูงในกลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือเลย และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และผู้ที่เรียนหนังสือแค่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คน จะเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือจำนวนร้อยละจะสูงในกลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแค่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และไม่เคยเรียนหนังสือเลย ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑๕

สำหรับสตรีชาวไทยผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๒๕ ส่วนใหญ่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่ามีจำนวนมากถึง ๑๓๕ รายใน ๕๑๕ ราย หรือร้อยละ ๓๔ ผู้ที่ต้องการมีเกิน ๔ คน ก็ได้แก่ผู้ที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่าเช่นกันถึง ๑๓๕ รายใน ๒๔๖ ราย หรือร้อยละ ๕๑ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษา ก็จะเป็นไปทำนองเดียวกันกับชาวไทยมุสลิม กล่าวคือจำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน มีจำนวนสูงในกลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือเลย และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และเรียนหนังสือแค่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ต้องการมีบุตรเกิน ๔ คน ก็จะเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม เช่นเดียวกับชาวไทยมุสลิม กล่าวคือจำนวนร้อยละจะสูงในกลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแค่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และผู้ที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือเลย ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๑๕ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี

ระดับการศึกษา ของสามี	มี ๑ - ๒ คน		มี ๓ - ๔ คน		มี ๕ - ๖ คน		มีเกิน ๖ คน		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เคยเรียนหนังสือ	๑๖.๘ (๓๑)	๒๖.๘ (๒๕)	๒๘.๘ (๖๖)	๔๕.๘ (๔๘)	๑๗.๘ (๓๓)	๑๘.๘ (๑๖)	๐.๘ (๑)	๐๒.๘ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๑๘๕)	๑๐๐.๐ (๑๐๘)
เรียนต่ำกว่าชั้น ประถมปีที่ ๔	๑๘.๖ (๖)	๑๘.๘ (๒๐)	๕๑.๘ (๑๗)	๕๐.๘ (๔๒)	๒๗.๓ (๘)	๒๓.๓ (๒๘)	๓.๐ (๑)	๑๖.๘ (๑๗)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๐๓)
เรียนจบไปประถม ปีที่ ๔ และสูงกว่า	๒๓.๐ (๑๗)	๒๑.๘ (๑๖)	๔๘.๖ (๓๖)	๔๗.๘ (๒๗)	๒๘.๓ (๑๘)	๒๖.๘ (๑๓)	๘.๐ (๓)	๗.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๗๘)	๑๐๐.๐ (๕๗)
รวม	๑๘.๘ (๕๘)	๒๑.๘ (๑๗)	๕๘.๓ (๑๗)	๔๖.๖ (๓๖)	๒๐.๘ (๓๐)	๑๖.๘ (๑๓)	๑.๘ (๕)	๘.๘ (๗)	๑๐๐.๐ (๒๕๖)	๑๐๐.๐ (๓๘๑)

เมื่อพิจารณาจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่โครงการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๘๔ นั้น ส่วนใหญ่สามี มีอาชีพทำนาทำสวนมากถึง ๑๕๓ รายใน ๒๒๘ ราย หรือร้อยละ ๔๕ และผู้ที่โครงการมี บุตรเกิน ๔ คน ก็ได้แก่ผู้ที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนเช่นกัน หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพ จะเห็นว่ากลุ่มอาชีพต่าง ๆ โครงการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน มีจำนวนร้อยละที่สูงกว่า ผู้ที่สามีมี อาชีพทำนาทำสวนทั้งสิ้น ดังแสดงในตารางที่ ๒๐

สำหรับสตรีชาวไทย โครงการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน ร้อยละ ๖๔ ก็ปรากฏว่า ส่วนใหญ่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนเช่นเดียวกับชาวไทยมุสลิม คือมีถึง ๓๘๘ รายใน ๕๖๘ ราย หรือร้อยละ ๘๔ ผู้ที่โครงการมีบุตรเกิน ๔ คน ส่วนใหญ่สามีมีอาชีพทำนาทำสวน เช่นเดียวกัน คือมีถึง ๑๕๐ รายใน ๒๔๕ ราย หรือร้อยละ ๘๘ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่ม อาชีพจะเห็นว่า สตรีที่โครงการมีบุตรไม่เกิน ๔ คน จำนวนร้อยละของสามีในกลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ จะสูงกว่าผู้ที่สามีมีอาชีพทำนาทำสวน ยกเว้นผู้ที่สามีมีอาชีพเป็นครู ดังแสดงใน ตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามลักษณะการตั้งครรภ์



ลักษณะการตั้งครรภ์	มี ๑ - ๒ คน		มี ๓ - ๔ คน		มี ๕ - ๖ คน		มีเกิน ๖ คน		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
พำนัก ที่บ้าน	๑๓.๘ (๘๖)	๑๖.๑ (๑๓๐)	๕๓.๕ (๑๘๘)	๔๘.๔ (๓๖๗)	๓๓.๘ (๕๕)	๒๑.๖ (๑๖๓)	๑.๕ (๕)	๑๐.๕ (๖๘)	๑๐๐.๐ (๒๕๕)	๑๐๐.๐ (๕๕๘)
ชุกกา	๑๑.๑ (๑)	๑๓.๕ (๕)	๘๘.๕ (๘)	๕๖.๘ (๒๑)		๒๓.๐ (๑๐)		๒.๗ (๑)	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๗)
ครู	(๑)	๑๑.๑ (๑)	-	๓๓.๓ (๓)		๔๔.๕ (๘)		๑๑.๑ (๑)	(๑)	๑๐๐.๐ (๕)
ข้าราชการ	-	๒๓.๐ (๑๐)	(๑)	๕๓.๓ (๑๖)		๒๑.๖ (๘)		๘.๑ (๓)	(๑)	๑๐๐.๐ (๓๗)
อื่น ๆ	๒๕.๐ (๓)	๒๑.๕ (๒๕)	๗๕.๐ (๕)	๕๐.๕ (๕๘)		๒๑.๑ (๒๘)		๒.๑ (๓)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๑๑๘)
ว่างงาน	๓๐.๐ (๓)	(๑)	๒๐.๐ (๖)	(๑)	๑๐.๐ (๑)	-		-	๑๐๐.๐ (๑๐)	๑๐๐.๐ (๖)
รวม	๑๘.๕ (๕๘)	๒๑.๕ (๑๓๒)	๕๕.๕ (๑๓๓)	๔๖.๕ (๓๖๖)	๒๐.๕ (๒๐)	๒๒.๐ (๑๓๓)	๑.๗ (๕)	๘.๗ (๗๖)	๑๐๐.๐ (๒๕๖)	๑๐๐.๐ (๗๘๗)

ภาวะต้องการที่จะมีบุตร เพิ่ม

จากตารางที่ ๒๑ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวไทยมุสลิมมีความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่แล้วถึงร้อยละ ๕๒ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่จะเป็นสตรีที่อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มขึ้นอีกซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๔๘ นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุสูงกว่า ๒๕ ปีขึ้นไป หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรเพิ่มจะมีจำนวนสูงในกลุ่มอายุน้อย และจำนวนร้อยละจะลดลงตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น ส่วนผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มอีกนั้น เป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือในกลุ่มอายุน้อยจะมีจำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มค่า และจำนวนร้อยละจะสูงขึ้นตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น

สำหรับสตรีชาวไทยมีความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นจากที่มีอยู่แล้วร้อยละ ๓๘ ซึ่งเป็นจำนวนร้อยละที่ต่ำกว่าสตรีชาวไทยมุสลิม ทั้งนี้จะเห็นว่าจากตารางที่ ๒๔ จำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสมกับตัวเองคือสตรี ๑ คน ของชาวไทยมุสลิมและชาวไทยเป็น ๓.๓ และ ๓.๕ ตามลำดับ และจำนวนบุตรที่ยังมีชีวิตรอดอยู่ด้วยเฉลี่ยคือสตรี ๑ คน เป็น ๒.๓ และ ๓.๖ ตามลำดับ แสดงว่าชาวไทยมุสลิมยังต้องการบุตรเพิ่มขึ้นอีกมากกว่าชาวไทย ดังนั้นความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นอีกของชาวไทยจึงต่ำกว่าของชาวไทยมุสลิม ชาวไทยที่ต้องการบุตรเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๓๘ นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นสตรีที่อยู่ในกลุ่มอายุน้อยกว่า ๓๐ ปี เช่นเดียวกับสตรีชาวไทยมุสลิม สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มขึ้นอีกซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๖๒ ส่วนใหญ่จะเป็นพวกที่อยู่ในกลุ่มอายุที่สูงกว่า ๒๕ ปีขึ้นไป หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการมีบุตรเพิ่มจะมีจำนวนสูงในกลุ่มอายุน้อย และจำนวนร้อยละจะลดลงตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับกับชาวไทยมุสลิม ส่วนผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มอีกนั้น เป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือในกลุ่มอายุน้อยจะมีจำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มค่า และจำนวนร้อยละจะสูงขึ้นตามลำดับในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับกับชาวไทยมุสลิม ดังแสดงในตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑. เปรียบเทียบจำนวนรักขิตะของความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่ม
ของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามกลุ่ม
อายุของสตรี

กลุ่มอายุ	ต้องการมีบุตร เพิ่ม		ไม่ต้องการมีบุตร เพิ่ม		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๕๓.๖ (๕๕)	๗๓.๖ (๓๐)	๖.๘ (๘)	๒๖.๘ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๕๔)	๑๐๐.๐ (๔๑)
๒๐ - ๒๔	๖๘.๘ (๕๕)	๖๗.๘ (๕๓)	๓๑.๖ (๒๕)	๓๖.๖ (๔๕)	๑๐๐.๐ (๘๐)	๑๐๐.๐ (๖๓๔)
๒๕ - ๒๙	๕๖.๓ (๕๘)	๕๓.๗ (๔๗)	๔๓.๗ (๕๕)	๔๖.๓ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๑๐๓)	๑๐๐.๐ (๑๖๖)
๓๐ - ๓๔	๔๖.๘ (๓๙)	๓๓.๕ (๕๕)	๕๗.๑ (๕๖)	๖๖.๕ (๑๑๗)	๑๐๐.๐ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๑๗๖)
๓๕ - ๓๙	๒๘.๖ (๑๗)	๒๕.๖ (๔๐)	๗๕.๘ (๕๖)	๗๘.๘ (๑๑๖)	๑๐๐.๐ (๖๘)	๑๐๐.๐ (๑๕๖)
๔๐ - ๔๔	๒๖.๗ (๑๐)	๑๓.๗ (๒๘)	๗๗.๓ (๓๘)	๘๖.๑ (๑๕๑)	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๐๐.๐ (๑๗๕)
รวม	๕๖.๕ (๒๓๘)	๓๘.๗ (๓๓๓)	๔๗.๕ (๖๑๖)	๖๐.๗ (๕๑๕)	๑๐๐.๐ (๔๔๖)	๑๐๐.๐ (๔๔๘)

เมื่อกิจการมาความต้องการที่จะมีบุตร เพิ่มของสตรี จำแนกตามระดับการศึกษาของ
สามี ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่ต้องการบุตร เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๕๖ นั้น สามีไม่เคยเรียน
หนังสือ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นสตรีในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า
และมีน้อยที่สุดเป็นสตรีในกลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแต่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการ
มีบุตร เพิ่มขึ้นซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๔๔ นั้น ก็ปรากฏว่ากลุ่มที่ไม่เคยเรียนหนังสือมีจำนวนสูงที่สุด
ทั้งนี้เพราะชาวไทยมุสลิมระดับการศึกษาของสามีส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนหนังสือสูงถึงร้อยละ ๖๖
ดังแสดงในตารางที่ ๓ จำนวนผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตร เพิ่ม รองลงมาได้แก่กลุ่มสามีที่เรียนจบชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และน้อยที่สุดในกลุ่มที่เรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
จะอย่างไรก็ตามปรากฏว่าในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษา ผู้ที่ต้องการมีบุตร เพิ่มมีจำนวนร้อยละ
สูงกว่าผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตร เพิ่ม กล่าวคือกลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือ ต้องการมีบุตร เพิ่ม
ร้อยละ ๕๐ โดยที่ผู้ไม่ต้องการมีบุตร เพิ่มมีเพียงร้อยละ ๔๘ กลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๔ ต้องการร้อยละ ๕๗ และไม่ต้องการร้อยละ ๔๓ กลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถม

ปีที่ ๔ และสูงกว่าต้องการร้อยละ ๕๕ และไม่ต้องการร้อยละ ๔๕

สำหรับสตรีชาวไทยปรากฏว่าเมื่อแยกตามระดับการศึกษาของสามีแล้ว ต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มขึ้นมากกว่าที่มีอยู่แล้วร้อยละ ๓๓ ในจำนวนนี้สตรีในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า ต้องการมีบุตรเพิ่มมีจำนวนสูงที่สุด รองลงไปได้แก่กลุ่มที่สามีเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และกลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือเลย ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มขึ้นคิดร้อยละ ๖๓ นั้น กลุ่มที่สามีเรียนหนังสือจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มมีจำนวนสูงที่สุดเช่นเดียวกัน รองลงไปได้แก่กลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือ และกลุ่มที่สามีเคยเรียนหนังสือแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษา ปรากฏว่าทุกกลุ่มจำนวนร้อยละของผู้ต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ไม่ต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม ซึ่งต่างกับกับชาวไทยมุสลิม เพราะชาวไทยมุสลิมผู้ต้องการมีบุตรเพิ่มมีจำนวนร้อยละสูงกว่าผู้ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มทุกกลุ่มระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี

ระดับการศึกษา	ต้องการมีบุตรเพิ่ม		ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่ม		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เคยเรียนหนังสือ	๕๐.๓ (๑๔๕)	๒๘.๑ (๓๒)	๔๕.๓ (๑๔๕)	๓๑.๕ (๕๒)	๑๐๐.๐ (๒๘๕)	๑๐๐.๐ (๑๒๔)
เรียนต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๕๖.๘ (๒๕)	๓๘.๕ (๔๐)	๔๓.๒ (๑๕)	๒๕.๑ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๔๐)	๑๐๐.๐ (๑๑๕)
เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า	๕๕.๑ (๕๕)	๓๘.๘ (๒๔๖)	๔๔.๕ (๕๕)	๒๑.๒ (๓๘๘)	๑๐๐.๐ (๑๐๓)	๑๐๐.๐ (๒๓๔)
รวม	๕๒.๓ (๒๓๓)	๓๖.๓ (๓๖๓)	๔๗.๓ (๒๑๒)	๒๓.๓ (๕๕๕)	๑๐๐.๐ (๔๕๕)	๑๐๐.๐ (๘๓๓)

เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่ต้องการมีบุตรเพิ่มร้อยละ ๕๓ นั้น ส่วนใหญ่สามีมีอาชีพทำนาทำสวน และทำนองเดียวกันผู้ที่ไม่ต้องการมีบุตรเพิ่มร้อยละ ๔๕ ส่วนใหญ่สามีก็มีอาชีพทำนาทำสวนเช่นกัน เมื่อพิจารณา

ในแต่ละกลุ่มอาชีพ ก็ปรากฏว่ากลุ่มที่สามมีอาชีพทำนาทำสวน จำนวนร้อยละของผู้ที่ต้องการ
มีบุตร เป็นสูงกว่าไม่ต้องการมีบุตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๔ และ ๔๖ ตามลำดับ แต่ในกลุ่มที่สามมี
มีอาชีพชก และว่างงาน จำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการมีบุตร เพิ่มขึ้นสูงกว่า กล่าวคือ
อาชีพชกไม่ต้องการร้อยละ ๖๔ และต้องการร้อยละ ๓๖ สามีว่างงานไม่ต้องการร้อยละ
๗๖ ต้องการร้อยละ ๒๔ ดังแสดงในตารางที่ ๒๓

สำหรับสตรีชาวไทยที่ต้องการบุตรเพิ่มร้อยละ ๓๖ นั้น ส่วนใหญ่สามีมีอาชีพทำนา
ทำสวนถึง ๒๒๒ รายใน ๒๑๓ ราย หรือร้อยละ ๕๔ และผู้ที่ไม่ต้องการบุตรเพิ่มร้อยละ ๒๔
ก็ปรากฏว่าส่วนใหญ่สามีมีอาชีพทำนาทำสวนเช่นเดียวกัน มีจำนวนถึง ๔๔๕ รายใน ๕๘๙ ราย
หรือร้อยละ ๘๑ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของผู้ไม่ต้องการมี
บุตรเพิ่ม มีจำนวนสูงกว่าผู้ที่ต้องการมีบุตรเพิ่ม ในทุกกลุ่มอาชีพ ดังแสดงในตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่มของ
สตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำแนกตามลักษณะอาชีพ
ของสามี

ลักษณะอาชีพ	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ทำนา ทำสวน	๕๔.๑ (๒๑๘)	๓๓.๑ (๒๒๒)	๔๕.๕ (๑๘๕)	๒๖.๕ (๔๔๕)	๑๐๐.๐ (๔๐๓)	๑๐๐.๐ (๗๐๗)
ชก	๓๕.๓ (๕)	๑๘.๖ (๒)	๖๔.๓ (๘)	๘๑.๘ (๘)	๑๐๐.๐ (๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๑)
ครู		(๑)	(๑)	(๑)	(๑)	(๒)
ข้าราชการ		๓๒.๓ (๓๐)	(๑)	๒๓.๓ (๒๓)	(๑)	๑๐๐.๐ (๕๓)
อื่น ๆ	๕๐.๐ (๔)	๓๖.๔ (๑๒)	๕๐.๐ (๔)	๒๓.๖ (๒๘)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๔๔)
ว่างงาน	๒๓.๓ (๓)	(๑)	๗๖.๗ (๘)	(๑)	๑๐๐.๐ (๑๑)	(๒)
รวม	๕๒.๕ (๒๓๘)	๓๒.๓ (๓๑๖)	๔๓.๕ (๒๑๖)	๒๓.๓ (๕๘๗)	๑๐๐.๐ (๔๖๖)	๑๐๐.๐ (๘๕๓)

เปรียบเทียบภาวะเจริญพันธุ์

ภาวะเจริญพันธุ์ของชาวไทยสูงกว่าชาวไทยมุสลิม ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์สตรีอายุ ๑๕ - ๔๔ ปี ทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทย เกี่ยวกับจำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์ เด็กที่คลอดมีชีวิต จำนวนเด็กที่มีชีวิตอยู่ และจำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม นำมาคำนวณหาจำนวนตัวเฉลี่ยต่อสตรี ๑ คน จำแนกตามกลุ่มอายุ ปรากฏว่าภาวะเจริญพันธุ์ของชาวไทยสูงกว่าชาวไทยมุสลิม จากตารางที่ ๒๔ สตรีชาวไทยตั้งครรภ์ตัวเฉลี่ย ๔.๕ ครั้งต่อสตรี ๑ คน โดยที่สตรีชาวไทยมุสลิมเป็น ๓.๖ ครั้งต่อสตรี ๑ คน ชาวไทยมีเด็กคลอดมีชีวิตตัวเฉลี่ย ๔.๓ คนต่อสตรี ๑ คน โดยที่ชาวไทยมุสลิมเป็น ๓.๔ คนต่อสตรี ๑ คน เด็กที่ยังมีชีวิตอยู่ของชาวไทยตัวเฉลี่ย ๓.๖ คนต่อสตรี ๑ คน โดยที่ชาวไทยมุสลิมมี ๒.๙ คนต่อสตรี ๑ คน และจำนวนที่คิดว่าเหมาะสมสตรีชาวไทยเห็นว่าควรมี ๓.๕ คน ชาวไทยมุสลิมเห็นว่าควรมี ๓.๙ คน ดังนั้นจะเห็นว่าภาวะเจริญพันธุ์ของชาวไทยสูงกว่าชาวไทยมุสลิม หากพิจารณาภาวะเจริญพันธุ์ในแต่ละกลุ่มอายุก็จะเห็นว่า ชาวไทยมีภาวะเจริญพันธุ์สูงกว่าชาวไทยมุสลิมในทุกกลุ่มอายุเช่นกัน และมีข้อบ่งชี้แตกต่างในกลุ่มอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี ภาวะเจริญพันธุ์ของชาวไทยมุสลิมสูงกว่าชาวไทย ดังแสดงในตารางที่ ๒๔

ตารางที่ ๒๔ เปรียบเทียบภาวะเจริญพันธุ์ โดยเฉลี่ยต่อสตรี ๑ คน ของชาวไทยมุสลิมและชาวไทย จำแนกตามกลุ่มอายุของสตรี

กลุ่มอายุ	จำนวนครั้งที่ตั้งครรภ์		เด็กที่คลอดมีชีวิต		เด็กที่ยังมีชีวิตอยู่		จำนวนบุตรที่คิดว่าเหมาะสม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๐.๔	๐.๔	๐.๓	๐.๓	๐.๙	๐.๖	๓.๒	๓.๓
๒๐ - ๒๔	๒.๕	๑.๕	๒.๒	๑.๕	๒.๐	๑.๒	๓.๕	๒.๕
๒๕ - ๒๙	๓.๑	๓.๐	๒.๕	๒.๕	๒.๖	๒.๖	๓.๗	๔.๐
๓๐ - ๓๔	๔.๒	๔.๓	๓.๕	๔.๓	๓.๔	๓.๗	๓.๘	๓.๘
๓๕ - ๓๙	๔.๔	๖.๐	๔.๓	๕.๕	๓.๕	๔.๔	๓.๘	๔.๕
๔๐ - ๔๔	๔.๒	๗.๓	๔.๑	๖.๗	๓.๕	๕.๖	๔.๐	๔.๔
รวมทุกอายุ	๓.๖	๔.๕	๓.๔	๔.๓	๒.๙	๓.๖	๓.๗	๓.๕

สำหรับการศึกษาเปรียบเทียบภาวะเจริญพันธุ์โดยเฉลี่ย ศศสรี ๑ คน ของ
ชาวไทยมุสลิมและชาวไทย จำนวนการตั้งครรภ์ของสามี และจำแนกความสัมพันธ์อาชีพ
ของสามีนั้น ผู้ศึกษาไม่ได้นำมาแสดงประกอบ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อมูลยังมิได้จัดทำตารางสถิติ
อย่างสมบูรณ์เพียงพอ

๓. การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์

ผู้ที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์

จากการสัมภาษณ์สตรีชาวไทยมุสลิม ๕๐๖ ราย และชาย ๑๕๖ ราย มีสตรีเพียง
๑ ราย เท่านั้นที่คุมกำเนิด โดยการฆ่าตัวตึงหรือพันที่โรงพยาบาลภายหลังคลอด ศศรี
รายนี้ไม่รวมถึงการคุมกำเนิดวิธีอื่น ๆ เลย การที่ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ไม่รวมถึงการ
วางแผนครอบครัวเป็นที่น่าประหลาด เพราะภาวะเจริญพันธุ์ของสตรีในเขตที่ทำการศึกษานี้
ต่ำมาก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะชาวไทยมุสลิมใช้วิธีธรรมชาติ เช่น ไข่ยาหรือสมุนไพรกลางบ้าน
ในการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ แต่ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ยังไม่แน่นอนนัก^{๑๔}

สำหรับชาวไทยในปัจจุบันมีวิธีการป้องกันการมีบุตรวิธีต่าง ๆ ดังร้อยละ ๖.๘
ในจำนวนประชากรทั้งหมดที่สัมภาษณ์ได้ มีอยู่ระหว่างพลาสติกร้อยละ ๑.๑ ยาเม็ดรับประทาน
ร้อยละ ๑.๕ ท่อน้ำชาวยร้อยละ ๑.๖ ท่อน้ำผึ้งร้อยละ ๑.๘ และวิธีอื่น ๆ ร้อยละ ๐.๘
ดังแสดงในตารางที่ ๒๕

^{๑๔}. Soontaree Suvipakit, *op. cit.*, p. 24.

ตารางที่ ๒๕ จำนวนร้อยละของชาวไทยที่ป้องกันกรปฏิสนธิด้วยวิธีต่าง ๆ

การป้องกันกรปฏิสนธิที่ใช้	จำนวนร้อยละ
ใช้วงพลาสติก	๑.๓ (๒๖)
ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด	๑.๕ (๒๖)
ใช้วิธีฆ่ามันชาย	๑.๖ (๒๐)
ใช้วิธีฆ่ามันหญิง	๑.๘ (๓๖)
ใช้วิธีอื่น ๆ	๐.๕ (๘)
ไม่เคยใช้เลย	๓๘.๓ (๑,๒๕๑)
เคยใช้แต่ก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้ใช้	๒.๘ (๕๐)
อื่น ๆ	๘.๓ (๕๑)
ไม่มีคำตอบ	๖๖.๖ (๒๐๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๑,๒๕๖)

ชาวไทยที่ใช้การป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ ร้อยละ ๒.๕ นั้น เป็นชาย ๒๐ ราย และเป็นหญิง ๔๕ ราย ในจำนวนนี้เมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุของสตรีแล้ว จะเห็นว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๔๔ ปี ดังแสดงในตารางที่ ๒๖

หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มอายุจะเห็นว่า จำนวนร้อยละของการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ จะสูงในกลุ่มอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี ถึงร้อยละ ๑๔.๒ และจำนวนร้อยละของการปฏิบัติจะลดลงในกลุ่มอายุ ๓๕ - ๓๙ ปี เป็นร้อยละ ๑๒.๘ กลุ่มอายุ ๒๕ - ๒๙ ปี ร้อยละ ๘.๕ และกลุ่มอายุ ๔๐ - ๔๔ ปี ร้อยละ ๔.๒ ตามลำดับ สตรีที่อายุเกิน ๔๕ ปี ที่ปฏิบัติเพียง ๑ รายเท่านั้น และสตรีในกลุ่มอายุอื่นๆ คือ ๒๐ - ๒๔ ปี ปฏิบัติมีเพียงร้อยละ ๔.๓ สำหรับกลุ่มอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ไม่ปฏิบัติเลย แสดงว่าจำนวนร้อยละของความสนใจใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธินั้น จะมีจำนวนสูงในสตรีอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๔ ปี เพราะส่วนใหญ่สตรีในกลุ่มอายุนี้มีประสบการณ์ในการมีบุตรมาแล้ว และเกิดแนวความคิดในเรื่องการป้องกันการปฏิสนธิมากกว่าสตรีกลุ่มอายุอื่น ๆ

ตารางที่ ๒๖ จำนวนร้อยละของการใช้การป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ ของชาวไทย จำแนกตามกลุ่มอายุของสตรี

กลุ่มอายุของสตรี	ห่วงพลาสติก	ยาเม็ดรับประทาน	พาดมรับชาย	พาดมหญิง	วิธีอื่น ๆ	ไม่เคยใช้	เคยใช้มาก่อน แต่ลืมไม่ใช้	อื่น ๆ	ไม่มีคำตอบ	รวม
๑๕ - ๑๙	-	-	-	-	-	๕๘.๐ (๕๗)	๔.๐ (๖)	-	๖.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๕๐)
๒๐ - ๒๔	๐.๖ (๑)	๒.๕ (๔)	๑.๒ (๒)	-	-	๘๗.๕ (๑๕๑)	๑.๕ (๓)	๐.๖ (๑)	๕.๖ (๕)	๑๐๐.๐ (๑๖๑)
๒๕ - ๒๙	๒.๕ (๕)	๑.๕ (๓)	๑.๕ (๓)	๒.๐ (๔)	๑.๐ (๒)	๗๕.๐ (๑๕๗)	๓.๐ (๖)	-	๕.๕ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๕๕)
๓๐ - ๓๔	๒.๒ (๕)	๓.๖ (๘)	๒.๒ (๕)	๕.๘ (๑๓)	๐.๕ (๑)	๗๖.๒ (๑๖๑)	๔.๕ (๑๑)	๐.๕ (๑)	๕.๓ (๒๑)	๑๐๐.๐ (๒๒๖)
๓๕ - ๓๙	๒.๕ (๖)	๒.๘ (๗)	๓.๒ (๘)	๒.๘ (๖)	๑.๒ (๓)	๗๕.๕ (๑๕๕)	๑.๖ (๔)	๐.๕ (๑)	๖.๑ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๕๖)
๔๐ - ๔๔	๑.๘ (๔)	๑.๘ (๔)	๐.๕ (๒)	๓.๗ (๘)	-	๗๕.๓ (๑๗๒)	๕.๑ (๑๑)	๐.๕ (๑)	๖.๕ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๑๗)
๔๕+	๐.๒ (๑)	-	-	-	-	๗๕.๐ (๑๗๒)	๐.๖ (๓)	๐.๒ (๑)	๒๕.๐ (๒๖)	๑๐๐.๐ (๕๐๑)
ไม่มีคำตอบ	-	-	-	-	๑.๕ (๓)	๒.๓ (๒)	-	๘๘.๕ (๗๖)	๕.๘ (๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)
รวม	๑.๓ (๒๒)	๑.๕ (๒๖)	๑.๒ (๒๖)	๑.๕ (๒๗)	๐.๕ (๕)	๗๕.๓ (๑๗๕๑)	๒.๕ (๕๐)	๕.๗ (๘๑)	๑๒.๒ (๒๐๕)	๑๐๐.๐ (๑๖๘๖)

ชาวไทยที่ป้องกันกรปฏิสนธิด้วยวิธีต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาของ
 สามีแล้ว พบว่ากลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่าใช้วิธีป้องกันกรปฏิสนธิ
 มากที่สุดถึง ๔๕ รายใน ๑๐๕ ราย หรือร้อยละ ๔๒ ผู้ที่สามีเรียนหนังสือต่ำกว่าชั้นประถม
 ปีที่ ๔ มี ๘ รายใน ๑๐๕ ราย หรือร้อยละ ๗ และผู้ที่ไม่เคยเรียนหนังสือเลย ๒ ราย
 ใน ๑๐๕ ราย หรือร้อยละ ๒ แสดงว่าผู้ที่รับระดับการศึกษาสูงมีโอกาสจะป้องกันกรปฏิสนธิ
 ด้วยวิธีต่าง ๆ มีจำนวนสูงกว่าผู้ที่รับระดับการศึกษาต่ำ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับ
 การศึกษา จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่สามีเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า มีจำนวน
 ร้อยละของการปฏิบัติที่สูง และจำนวนร้อยละจะลดต่ำลงในกลุ่มที่สามีเรียนหนังสือต่ำกว่า
 ชั้นประถมปีที่ ๔ และไม่เคยเรียนหนังสือเลย ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๒๓

เป็นที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มผู้ที่สามีเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ และสูงกว่า จำนวน
 ร้อยละของการปฏิบัติโดยการใช้ถุงยางอนามัย มีจำนวนสูงกว่ากลุ่มผู้ชาย และเมื่อพิจารณาถึง
 การปฏิบัติโดยวิธีห่วงพลาสติกและยาเม็ดรับประทาน จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของการใช้ยา
 เม็ดรับประทานต่ำกว่าวิธีห่วงพลาสติก แต่ผู้ที่รับระดับการศึกษาต่ำกว่า วิธีห่วงพลาสติกมาก
 กว่าโดยยาเม็ดรับประทานเป็นร้อยละ ๒.๕ และร้อยละ ๒.๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ จำนวนร้อยละของการใช้วิธีป้องกันการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ ของชาวไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของสมาชิก

ระดับการศึกษา ของสมาชิก	ทางตลาดสด	ยาเฝือกปรับปรุแทน	ห้ามดื่มชาน	ห้ามดื่มหญิง	วิธีอื่น ๆ	ไม่เคยใช้	เคยไปมากจน แต่ เคี้ยวไม่ไป	อื่น ๆ	ไม่ต่ำกว่า	รวม
ไม่เคยเรียนหนังสือ	๐.๓ (๑)	๐.๖ (๒)	-	๐.๕ (๓)	-	๓๕.๖(๒๖๓)	-	๑.๕ (๕)	๑๕.๒ (๖๑)	๑๐๐.๐ (๓๓๕)
เคยเรียนหนังสือแต่ ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา	๖.๖ (๕)	๑.๕ (๓)	๑.๐ (๒)	๐.๕ (๑)	-	๓๓.๕(๑๕๓)	๑.๕ (๓)	๓.๑ (๖)	๑๖.๐ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๑๕๕)
เรียนหนังสือประถม ปีที่ ๕ และสูงกว่า	๑.๕(๑๖)	๒.๕(๒๑)	๒.๐(๑๗)	๓.๐(๒๖)	๑.๖(๑๕)	๓๖.๕(๒๖๕)	๓.๕(๓๓)	๐.๒ (๒)	๕.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๕๖๗)
ไม่ต่ำกว่า	-	-	๐.๓ (๑)	๐.๗ (๒)	-	๒๒.๑(๑๕๐)	๑.๕ (๑)	๓.๕(๒๕)	๑๒.๑ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๒๕๐)
รวม	๑.๓(๒๖)	๑.๕(๒๖)	๑.๓(๒๐)	๑.๕(๓๖)	๑.๕(๕)	๓๕.๓(๑๒๕๑)	๒.๕(๕๐)	๕.๓(๕๑)	๑๖.๖(๒๐๕)	๑๐๐.๐(๑๖๕๖)

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการป้องกันการปฏิบัติสนธิวิธีต่าง ๆ จำแนกตามลักษณะอาชีพของสมาชิกแล้ว จะเห็นว่าผู้ที่มีอาชีพทำนาทำสวนปฏิบัติมากที่สุดถึง ๒๓ รายใน ๑๐๕ ราย หรือร้อยละ ๕๕ สำหรับอาชีพพ่อค้า ครู และราชการ ๒๗ รายใน ๑๐๕ ราย หรือร้อยละ ๒๕ และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มของอาชีพ จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของผู้มีอาชีพราชการปฏิบัติร้อยละ ๒๑ อาชีพพ่อค้าร้อยละ ๑๖ และผู้มีอาชีพทำนาทำสวนร้อยละ ๖ แสดงว่ากลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีจำนวนร้อยละของการปฏิบัติสูงกว่าผู้ที่มีอาชีพทำนาทำสวน ดังแสดงในตารางที่ ๒๔

ในจำนวนผู้ใช้วิธีต่าง ๆ นั้น จะเห็นว่าทุกกลุ่มอาชีพนิยมทำหมันหญิงมากกว่าทำหมันชาย สำหรับการปฏิบัติโดยการใส่ห่วงพลาสติกและยาเม็ดรับประทานนั้น ผู้มีอาชีพทำนาทำสวน ครู และอาชีพอื่น ๆ นิยมใช้ยาเม็ดรับประทานมากกว่าใส่ห่วงพลาสติก แต่ผู้มีอาชีพราชการกลับนิยมใส่ห่วงพลาสติกมากกว่ายาเม็ดรับประทาน

ตารางที่ ๒๘ จำนวนร้อยละของการใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ ของชาวไทย จำแนกตามลักษณะอาชีพของสามี

ลักษณะอาชีพ	ห่วงยางสติก	ยาเม็ดรับประทาน	พาดมชาย	พาดมหญิง	วิธีอื่น ๆ	ไม่เก็บไข่	เกิดจากอสุจิแต่เลี้ยงไว้	อื่น ๆ	ไม่ใช้คุมกำเนิด	รวม
ข้าราชการ	๑.๖ (๑๓)	๑.๖ (๑๓)	๑.๖ (๑๓)	๑.๕ (๑๒)	๐.๘ (๘)	๗๘.๓ (๘๕๑)	๑.๖ (๑๓)	๐.๖ (๕)	๑๖.๕ (๑๓๓)	๑๐๐.๐ (๑,๐๘๑)
ลูกค้า	๑.๕ (๑)	๑.๕ (๑)	๔.๕ (๓)	๗.๕ (๕)	๖.๕ (๑)	๗๓.๐ (๕๕)	๔.๕ (๓)	๓.๐ (๒)	๓.๐ (๒)	๑๐๐.๐ (๖๗)
ครู	๖.๗ (๑)	๑๓.๓ (๒)	-	-	-	๖๐.๐ (๕)	๒๐.๐ (๓)	-	-	๑๐๐.๐ (๑๕)
ข้าราชการอื่น ๆ	๔.๕ (๓)	๖.๖ (๑)	๔.๕ (๓)	๖.๖ (๔)	๓.๓ (๒)	๖๕.๖ (๕๐)	๔.๖ (๕)	-	๔.๕ (๓)	๑๐๐.๐ (๖๑)
อื่น ๆ	๓.๖ (๘)	๖.๕ (๕)	-	๓.๓ (๖)	๑.๑ (๒)	๗๖.๖ (๑๓๗)	๕.๐ (๕)	๑.๑ (๒)	๕.๑ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๑๘๐)
ว่างงาน	-	-	-	-	-	๕๓.๗ (๑๕)	-	-	๔๖.๓ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๖๖)
ไม่ใช้คุมกำเนิด	-	-	๐.๔ (๑)	๐.๔ (๑)	-	๕๕.๖ (๑๕๐)	๑.๖ (๓)	๗.๓ (๗๐)	๑๖.๑ (๓๑)	๑๐๐.๐ (๒๕๖)
รวม	๑.๓ (๒๖)	๑.๕ (๒๖)	๑.๖ (๒๐)	๑.๕ (๓๒)	๐.๕ (๕)	๗๔.๓ (๑,๖๕๑)	๖.๕ (๕๐)	๔.๗ (๘๑)	๑๖.๖ (๒๐๕)	๑๐๐.๐ (๑,๖๘๖)

ความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคต

จากตารางที่ ๕ จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิมีจำนวนน้อยมากเพียงร้อยละ ๒ เท่านั้น โดยที่ชาวไทยมีความรู้ถึงร้อยละ ๔๕ จากตารางที่ ๑๕ สตรีชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๘๖ โดยที่สตรีชาวไทยเห็นด้วยเพียงร้อยละ ๖๓ เท่านั้น และในตอนที่กล่าวถึงผู้ปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในหน้า ๕๓ บ่งบอกว่าชาวไทยมุสลิมมีสตรีเพียง ๑ รายใน ๕๐๓ รายเท่านั้นที่ใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิโดยการฆ่าตัวเท่านั้น แต่ชาวไทยปฏิบัติถึง ๑๐๘ รายใน ๑,๖๕๖ ราย แสดงว่าชาวไทยมุสลิมมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิน้อยมาก และจากการที่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิน้อยนี้เอง มีผลถึงการปฏิบัติมีจำนวนน้อยมากดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามชาวไทยมุสลิมเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัวมีจำนวนร้อยละที่สูงมาก ซึ่งเป็นสาเหตุเกี่ยวโยงมาถึงความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคตด้วย จะเห็นว่าจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคต ทั้งของชาวไทยมุสลิมและชาวไทยค้ำถัดเล็กน้อย กล่าวคือต้องการร้อยละ ๓๗ และ ๔๐ ตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๖๕

ตารางที่ ๖๕ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคตของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย จำนวนตามกลุ่มอายุของสตรี

กลุ่มอายุ	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
๑๕ - ๑๙	๕๐.๐ (๒๙)	๕๕.๖ (๒๕)	๒๐.๐ (๓๖)	๔๔.๔ (๒๐)	๑๐๐.๐ (๖๐)	๑๐๐.๐ (๘๐)
๒๐ - ๒๔	๕๕.๑ (๓๓)	๕๐.๐ (๔๘)	๔๔.๕ (๔๕)	๕๐.๐ (๕๘)	๑๐๐.๐ (๘๖)	๑๐๐.๐ (๑๑๖)
๒๕ - ๒๙	๓๔.๕ (๔๔)	๔๙.๘ (๖๕)	๖๑.๑ (๖๕)	๕๒.๒ (๓๐)	๑๐๐.๐ (๑๑๓)	๑๐๐.๐ (๑๓๔)
๓๐ - ๓๔	๓๕.๓ (๓๖)	๔๖.๓ (๖๕)	๖๔.๓ (๖๖)	๕๓.๓ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๑๐๖)	๑๐๐.๐ (๑๓๓)
๓๕ - ๓๙	๓๖.๕ (๒๓)	๓๘.๘ (๕๘)	๖๓.๕ (๔๓)	๖๕.๓ (๑๑๑)	๑๐๐.๐ (๓๔)	๑๐๐.๐ (๑๖๕)
๔๐ - ๔๔	๖๖.๒ (๑๐)	๖๑.๓ (๓๖)	๓๙.๘ (๓๕)	๓๘.๓ (๑๑๘)	๑๐๐.๐ (๔๕)	๑๐๐.๐ (๑๔๐)
รวม	๓๓.๕ (๑๓๘)	๕๐.๑ (๓๐๑)	๖๖.๖ (๖๕๘)	๕๕.๕ (๕๕๐)	๑๐๐.๐ (๔๙๖)	๑๐๐.๐ (๖๕๑)

จากตารางที่ ๒๕ ที่กล่าวถึงความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ หรือการ
 ป้องกันการปฏิสนธิในอนาคต แสดงให้เห็นว่า สตรีชาวไทยและสตรีชาวไทยมุสลิมนั้นมิใช่
 คล้ายคลึงกันอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับความต้องการที่จะใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิในอนาคต กล่าว
 คือ อัตราส่วนของความต้องการของทั้งสตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทย จะลดลงเมื่อ
 อายุเพิ่มมากขึ้น ในทำนองเดียวกับ อัตราส่วนของความไม่ต้องการที่จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน ในถา
 เปรียบเทียบระหว่างความต้องการที่จะใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตของสตรีชาวไทย
 มุสลิมและสตรีชาวไทยในแต่ละหมวดอายุ ปรากฏว่าทุกหมวดอายุตั้งแต่ ๑๕ - ๓๔ ปี สตรี
 ชาวไทยมีอัตราส่วนของผู้ที่ต้องการใช้การป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตสูงกว่าสตรีชาวไทย
 มุสลิมอย่างเห็นได้ชัดเจน แต่ในหมวดอายุ ๓๕ - ๔๔ ปี สตรีชาวไทยมุสลิมกลับมีอัตราส่วน
 ของความต้องการป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตสูงกว่าสตรีชาวไทยเล็กน้อย สำหรับสตรีชาว
 ไทยนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า ในหมวดอายุ ๓๕ - ๓๘ ปีนี้ อัตราส่วนของผู้ที่ต้องการป้องกันการ
 การปฏิสนธิในอนาคตลดลงจากสตรีในหมวดอายุ ๓๐ - ๓๔ ปี อย่างเห็นได้ชัด ที่ร้อยละ
 ๔๖.๓ และ ๓๔.๔ ตามลำดับ ในทำนองเดียวกันสตรีในหมวดอายุ ๔๐ - ๔๔ ปี ก็เช่นกัน

อัตราส่วนตามความต้องการที่จะป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตลดลงไปอีก เป็น
 ร้อยละ ๓๑.๓ นั้น อาจจะเป็นเพราะว่าสตรีไทยนี้เมื่อมีอายุสูงขึ้นก็คิดว่าตนเองจะไม่มีการ
 ต่อไปแล้ว ซึ่งมีผลให้อัตราส่วนของความต้องการจะป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตของสตรีใน
 กลุ่มอายุสูงลดลง สำหรับสตรีชาวไทยมุสลิมก็เช่นกัน แม้ว่าอัตราส่วนของความต้องการ
 ป้องกันการปฏิสนธิในอนาคตจะสูงขึ้นเล็กน้อยในหมวดอายุ ๓๕ - ๓๘ ปี แต่ก็ลดลงอย่างเห็น
 ที่น่าสังเกตในหมวดอายุ ๔๐ - ๔๔ ปี

ตารางที่ ๓๐ เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความต้องการที่จะควบคุมภาวะ
เจริญพันธุ์ในอนาคตของสตรีชาวไทยมุสลิมและของสตรีชาวไทย
จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี

ระดับการศึกษา	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
ไม่เคยเรียนหนังสือ	๓๔.๓ (๑๒๑)	๒๕.๕ (๓๓)	๖๑.๗ (๑๕๕)	๗๐.๕ (๗๕)	๖๖.๕ (๓๑๖)	๖๕.๑ (๑๑๖)
เคยเรียนแต่ต่ำกว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๓๑.๑ (๑๘)	๒๕.๘ (๒๕)	๖๘.๙ (๓๑)	๗๔.๒ (๗๒)	๕.๕ (๕๕)	๑๓.๖ (๕๗)
จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า	๓๓.๗ (๕๓)	๔๘.๑ (๒๓๑)	๖๖.๓ (๗๑)	๕๕.๙ (๖๕๓)	๒๔.๐ (๑๑๘)	๓๑.๕ (๕๖๘)
รวม	๓๓.๕ (๑๓๘)	๓๕.๘ (๓๘๕)	๖๓.๕ (๒๕๗)	๖๐.๖ (๕๘๗)	๑๐๐.๐ (๔๗๕)	๑๐๐.๐ (๗๓๓)

เมื่อพิจารณาดังความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคตของสตรี จำแนกตามระดับการศึกษาของสามี จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่ต้องการปฏิบัติร้อยละ ๓๔ นั้น ส่วนใหญ่สามีไม่เคยเรียนหนังสือถึง ๑๒๑ รายใน ๑๓๘ ราย หรือร้อยละ ๖๘ ส่วนสตรีชาวไทยที่ต้องการปฏิบัติร้อยละ ๓๕ นั้น ส่วนใหญ่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่าถึง ๒๓๑ รายใน ๒๕๕ ราย หรือร้อยละ ๔๐ หากพิจารณาในแต่ละกลุ่มของระดับการศึกษา จะเห็นว่าจำนวนของสตรีชาวไทยมุสลิมทั้งผู้ที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือและผู้ที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า ต้องการปฏิบัติร้อยละ ๓๔ ผู้ที่สามีเรียนแต่ไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ต้องการปฏิบัติเพียงร้อยละ ๓๑ เท่านั้น สำหรับสตรีชาวไทยจะเห็นว่าจำนวนร้อยละของผู้ที่มีความต้องการปฏิบัติจะสูงในกลุ่มที่สามีเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และสูงกว่า และจำนวนร้อยละจะลดลงในกลุ่มที่สามีไม่เคยเรียนหนังสือ และเรียนแต่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๑. เปรียบเทียบจำนวนร้อยละของความถี่ความต้องการที่จะควบคุมภาวะ
เจริญพันธุ์ในอนาคตของสตรีชาวไทยมุสลิมและสตรีชาวไทย
จำนวนตามลักษณะอาชีพของสามี

อาชีพ	ต้องการ		ไม่ต้องการ		รวม	
	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย	มุสลิม	ไทย
หัวหน้าทำสวน	๓๓.๖ (๑๒๐)	๓๘.๖ (๖๖๖)	๖๓.๘ (๖๖๘)	๖๑.๘ (๓๖๐)	๑๐๐.๐ (๘๓๘)	๑๐๐.๐ (๕๘๖)
หจกตา	๒๘.๘ (๕)	๕๕.๖ (๕)	๗๑.๖ (๑๖)	๔๘.๘ (๘)	(๑๗)	(๕)
ครู	๑๐๐.๐ (๑)	๕๐.๐ (๑)	-	๕๐.๐ (๑)	(๑)	(๖)
ข้าราชการ	-	๓๘.๐ (๓๖)	(๑)	๖๑.๐ (๕๐)	(๑)	๑๐๐.๐ (๘๖)
อื่น ๆ	๓๑.๓ (๕)	๔๓.๖ (๑๗)	๖๘.๗ (๑๑)	๕๖.๘ (๖๖)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๓๘)
ว่างงาน	๔๓.๘ (๗)	๕๐.๐ (๑)	๕๖.๖ (๕)	๕๐.๐ (๑)	๑๐๐.๐ (๑๖)	๑๐๐.๐ (๖)
รวม	๓๗.๘ (๑๗๘)	๓๘.๖ (๖๘๖)	๖๓.๖ (๖๘๘)	๖๐.๘ (๓๖๘)	๑๐๐.๐ (๘๗๖)	๑๐๐.๐ (๖๗๐)

เมื่อพิจารณาความต้องการที่จะควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ในอนาคต จำนวนตามลักษณะ
อาชีพของสามี จะเห็นว่าสตรีชาวไทยมุสลิมที่ลังการปฏิบัติในอนาคต ส่วนใหญ่สามีมีอาชีพหัวหน้า
ทำสวนถึง ๑๒๐ รายใน ๑๓๘ ราย หรือร้อยละ ๘๐ หัวหน้าเดียวกันสตรีชาวไทยที่ต้องการปฏิบัติ
ร้อยละ ๓๘ ก็มีรายงานว่าสามีมีอาชีพหัวหน้าทำสวนเช่นเดียวกันถึง ๖๖๖ รายใน ๖๘๖ ราย หรือ
ร้อยละ ๘๐

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการที่จะปฏิบัติในอนาคตของสตรี
ชาวไทยมุสลิมและชาวไทยในแต่ละอาชีพ เมื่อพิจารณาในอาชีพเกษตรกรรมจะเห็นว่ามีความ
แตกต่างเพียงเล็กน้อยระหว่างชาวไทยมุสลิมและชาวไทย ที่มีความต้องการที่จะปฏิบัติในอนาคต
ร้อยละ ๓๓.๖ และ ๓๘.๖ ตามลำดับ แสดงว่าในจำนวนสตรีที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม
ทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทยเพียง ๑ ใน ๓ เท่านั้น ที่ใ้แนวโน้มที่จะรับวิธีป้องกันการปฏิสนธิ
มาใช้ โดยที่จำนวนสตรีชาวไทยที่มีความต้องการที่จะปฏิบัติในอนาคตนั้น คิดเป็นอัตราส่วนสูง
กว่าสตรีชาวไทยมุสลิมเล็กน้อย

สำหรับอาชีพอื่น ๆ นั้น ปรากฏว่าสตรีชาวไทยมีแนวโน้มของความต้องการที่จะใช้วิธีการป้องกันการตั้งครรภ์ในอัตราที่สูงกว่าสตรีชาวไทยมุสลิมทุกอาชีพ รวมทั้งในจำนวนผู้ที่ว่างงานด้วย ยกเว้นอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีสตรีชาวไทยมุสลิมเพียงคนเดียวที่มีอาชีพนี้